

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง ทักษะคิดของผู้ประกอบการธุรกิจประมงในจังหวัดสมุทรสาครที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย สามารถสรุปผลการศึกษาได้ 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ทักษะคิดของผู้ประกอบการธุรกิจประมงในจังหวัดสมุทรสาครที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย
- ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ของทักษะคิดของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย จำแนกตามขนาดของธุรกิจประมง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากที่สุดร้อยละ 72.0 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุดร้อยละ 48.0 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มากที่สุดร้อยละ 32.0 ไม่มีการร่วมถือหุ้นของชาวต่างชาติมากที่สุดร้อยละ 96.0 มีรูปแบบการทำประมงส่วนบุคคลมากที่สุดร้อยละ 80.0 มีจำนวนเรือประมงที่ใช้ประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซียจำนวน 1-2 ลำ แต่ไม่มีเรือแม่มากที่สุดร้อยละ 66.0 และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซียช่วงระหว่าง 11-15 ปี มากที่สุดร้อยละ 48.0

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดของผู้ประกอบการธุรกิจประมงในจังหวัดสมุทรสาครที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย

2.1 องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจ เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากได้แก่ เรื่องต้นทุนการประมง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) แรงงาน ข้อจำกัดในสัญญาระหว่างของประมงไทยและเอเยนต์

(นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย ราคาสัตว์น้ำ และเงินทุน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยได้แก่ เรื่องกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และกฎหมายประมง

จากผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามในระดับต่างๆ พบว่า

1. ด้านต้นทุนการประมง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านต้นทุนการประมง เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องค่าจ้างแรงงานลูกเรือประมงไทย

2. ด้านแรงงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านแรงงาน เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องกฎหมายแรงงาน

3. ด้านราคาสัตว์น้ำ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านราคาสัตว์น้ำ เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณและคุณภาพของสัตว์น้ำ

4. ด้านเงินทุน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านเงินทุน เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน

5. ด้านสาธารณสุขโรคขั้นพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านสาธารณสุขโรคขั้นพื้นฐาน เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องจำนวนที่ตั้งและการให้บริการท่าเทียบเรือและสะพานปลา

6. ด้านกฎหมายประมง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายประมง เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยได้แก่ เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือได้แก่ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ในระดับมาก

7. ด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยได้แก่ เรื่องบทลงโทษของประเทศเจ้าของน่านน้ำในกรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำของตนในระดับน้อย

8. ด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่องกฎหมายประมงของประเทศอินโดนีเซีย

ในเรื่องของการกำหนดพื้นที่แหล่งประมง การกำหนดประเภทของเครื่องมือประมง และการกำหนดขนาดตาอวน

9. ด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวัตถุประสงค์ในการจ่ายค่าใช้จ่ายแฝงในระดับมาก

2.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจ เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน มีความรู้สึกพอใจในระดับน้อย ได้แก่ เรื่องข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย กฎหมายทะเลระหว่างประเทศ กฎหมายประมง ต้นทุนการประมง เงินทุนราคาสัตว์น้ำ แรงงาน และค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ)

จากผลการศึกษาระดับความรู้สึกพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านต้นทุนการประมง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจด้านต้นทุนการประมง เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องความพอใจกับค่าเครื่องมือและอุปกรณ์การประมง เช่น ค่าตัวเรือ ค่าเครื่องยนต์ (ฟรีซ) ค่าอุปกรณ์การประมง (อวน สลึง ตะขี้)

2. ด้านแรงงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจด้านแรงงาน เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับน้อย ได้แก่ เรื่องความพอใจกับปริมาณแรงงานลูกเรือประมงไทยและต่างด้าว

3. ด้านราคาสัตว์น้ำ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจด้านราคาสัตว์น้ำ เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับน้อย ได้แก่ เรื่องความพอใจกับเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณของสัตว์น้ำ และคุณภาพของสัตว์น้ำ

4. ด้านเงินทุน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจด้านเงินทุน เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องความพอใจกับหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่ให้สินเชื่อกับธุรกิจประมง

5. ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกพอใจด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องความพอใจกับขนาดและสภาพพื้นที่ใช้สอยของท่าเทียบเรือและสะพานปลา

6. ด้านกฎหมายประมง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกรู้สึกพอใจด้านกฎหมายประมง เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับน้อยได้แก่ เรื่องความพอใจกับกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือได้แก่ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

7. ด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกรู้สึกพอใจด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมากได้แก่ เรื่องความพอใจกับบทลงโทษของกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ในกรณีมีการละเมิดน่านน้ำระหว่างประเทศ

8. ด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกรู้สึกพอใจด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับมากได้แก่ เรื่องความพอใจกับกฎหมายประมงของประเทศอินโดนีเซีย ได้แก่ เรื่องการกำหนดพื้นที่แหล่งประมง การกำหนดประเภทของเครื่องมือประมง และการกำหนดขนาดตาอวน

9. ด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้สึกรู้สึกพอใจด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) เฉลี่ยโดยรวมในระดับน้อย โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพอใจในระดับน้อยได้แก่ เรื่องความพอใจที่จะจ่ายเงินพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

2.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม

2.3.1 วิธีการดำเนินงานในปัจจุบัน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซียในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านต้นทุนการประมง โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมพยายามควบคุมด้วยการลดค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าอุปกรณ์การประมง
2. ด้านแรงงาน โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจ้างเฉพาะแรงงานไทย
3. ด้านราคาสัตว์น้ำ โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกำหนดราคาสัตว์น้ำโดยแพปลา
4. ด้านเงินทุน โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกู้จากสถาบันการเงิน
5. ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในด้านท่าเทียบเรือ สะพานปลา ตู้ซ่อมเรือ (คานเรือ) โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปล่อยให้ตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่เหมือนกัน

6. ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงของไทยในปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมปฏิบัติตามเป็นส่วนใหญ่

7. ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงระหว่างประเทศในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายประเทศอินโดนีเซีย โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิบัติตามเป็นส่วนใหญ่ และในเรื่องกฎหมายของประเทศอื่นที่เรือแล่นผ่าน มีพฤติกรรมปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

8. ด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะคิดถึงความจำเป็น

9. ด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจ่ายทุกครั้งเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และความปลอดภัยของเรือ

2.3.2 แนวโน้มการดำเนินงานในอนาคต

ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมแนวโน้มการดำเนินงานในอนาคต เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับแนวโน้มการดำเนินงานในอนาคตทุกเรื่องในระดับมาก ยกเว้น เรื่องการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ และการไม่จ่ายค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) อยู่ในระดับน้อย

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ของทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย จำแนกตามขนาดของธุรกิจประมง

3.1 องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามขนาดธุรกิจประมง

ผู้ประกอบการธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ทั้ง 3 ขนาดมีระดับความรู้ความเข้าใจ เฉลี่ยโดยรวมในระดับมาก

จากผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านต้นทุนการประมง ผู้ประกอบธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องค่าจ้างแรงงานลูกเรือประมงไทยในระดับมาก

และธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องค่าจ้างแรงงานลูกเรือประมงไทยในระดับมากที่สุด

2. ด้านแรงงาน ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายแรงงานในระดับมาก

3. ด้านราคาสัตว์น้ำ ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำในระดับมาก

และธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำในระดับมากที่สุด

4. ด้านเงินทุน ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในระดับน้อย

และธุรกิจประมงขนาดกลางมีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในระดับมาก

ส่วนธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในระดับมากที่สุด

5. ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องจำนวนที่ตั้งและการให้บริการท่าเทียบเรือและสะพานปลาในระดับมาก

6. ด้านกฎหมายประมง ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือได้แก่ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ในระดับน้อย

ส่วนธุรกิจประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือได้แก่ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

7. ด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทลงโทษของประเทศเจ้าของน่านน้ำ ในกรณีมีการละเมิดน่านน้ำของตนในระดับน้อย

ส่วนธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

8. ด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายประมงของประเทศอินโดนีเซีย ในเรื่องของการกำหนดพื้นที่แหล่งประมง การกำหนดประเภทของเครื่องมือประมง และการกำหนดขนาดตาอวน ในระดับมาก

9. ด้านค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจ่ายค่าใช้จ่ยแฝง (เงินพิเศษ) ในระดับมาก

ส่วนธุรกิจประมงขนาดกลาง มีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องวัตถุประสงค์ในการจ่ายค่าใช้จ่ยแฝง (เงินพิเศษ) ในระดับน้อย

3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึ

ผู้ประกอบธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ทั้ง 3 ขนาดมีระดับความรู้สึ เกลี่ยโดยรวมในระดับน้อย

จากผลการศึกษาระดับความรู้สึของผู้ประกอบธุรกิจประมงทั้ง 3 ขนาด ในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านต้นทุนการประมง ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้สึพอใจในเรื่องค่าเครื่องมืออุปกรณ์การประมง เช่น ค่าตัวเรือ ค่าเครื่องยนต์ ค่าเครื่องทำความเย็น (ฟรีซ) และค่าอุปกรณ์การประมง (อวน สลึง ตะข้) ในระดับมาก

2. ด้านแรงงาน ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้สึพอใจในเรื่องความความพอใจกับปริมาณแรงงานลูกเรือประมงไทยและต่างคว ในระดับน้อย

3. ด้านราคาสัตว์น้ำ ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับความรู้สึพอใจในเรื่องความพอใจกับเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณของสัตว์น้ำและคุณภาพของสัตว์น้ำในระดับน้อย

ส่วนธุรกิจประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีระดับความรู้สึพอใจในเรื่องความพอใจกับเกณฑ์ในการกำหนดราคาขายสัตว์น้ำ โดยพิจารณาจากปริมาณของสัตว์น้ำและคุณภาพของสัตว์น้ำในระดับมาก

4. ด้านเงินทุน ธุรกิจประมงขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับความรู้สึพอใจ ในเรื่องความพอใจกับหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ที่ให้สินเชื่อกับธุรกิจประมงในระดับมาก

5. ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความรู้สึพอใจ ในเรื่องความพอใจกับขนาดและสภาพพื้นที่ใช้สอยของท่าเทียบเรือและสะพานปลาในระดับมาก ส่วนธุรกิจประมงขนาดใหญ่ มีความรู้สึพอใจในระดับน้อย

6. ด้านกฎหมายประมง ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีระดับความรู้สึพอใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือในระดับน้อย ส่วนธุรกิจขนาดกลางมีความรู้สึพอใจในระดับมาก

7. ด้านกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับความรู้สึกพอใจในเรื่องบทลงโทษของกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำระหว่างประเทศในระดับมาก ส่วนธุรกิจประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความรู้สึกพอใจในระดับน้อย

8. ด้านข้อจำกัดในสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับความรู้สึกพอใจในเรื่องความพอใจกับกฎหมายประมงของประเทศอินโดนีเซียเกี่ยวกับกับการกำหนดพื้นที่แหล่งประมง การกำหนดประเภทของเครื่องมือประมง และการกำหนดขนาดตาอวนในระดับน้อย ส่วนธุรกิจประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความรู้สึกพอใจในระดับมาก

9. ค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) ธุรกิจประมงขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความรู้สึกพอใจในเรื่องการจ่ายเงินพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ในระดับน้อย ส่วนธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีความรู้สึกพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม จำแนกตามขนาดธุรกิจประมง

แนวโน้มการดำเนินงานในอนาคต

ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมการทำงานในอนาคต เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจประมงโดยรวมในระดับมาก

ธุรกิจประมงขนาดเล็กมีระดับแนวโน้มพฤติกรรมการทำงานในอนาคตทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ และการไม่จ่ายค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) อยู่ในระดับน้อย

ธุรกิจประมงขนาดกลางมีระดับแนวโน้มพฤติกรรมการทำงานในอนาคตทุกข้ออยู่ในระดับมาก

และธุรกิจประมงขนาดใหญ่มีระดับแนวโน้มพฤติกรรมการทำงานในอนาคตทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องการปฏิบัติตามข้อสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย อย่างเคร่งครัด และการบริหารต้นทุนการประมงที่ดีและเป็นระบบอยู่ในระดับมากที่สุด และการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ และการไม่จ่ายค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) อยู่ในระดับน้อย

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการในจังหวัดสมุทรสาครที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย พบว่า

องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ในเรื่องปัจจัยต่างๆ ของการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ยกเว้นด้านกฎหมายประมงและกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ทั้งๆ ที่มีพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังละเลยและไม่ให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานที่ได้แก่ กรมประมง องค์การสะพานปลา และสมาคมการประมงที่เกี่ยวข้อง ไม่เห็นความสำคัญของการเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายประมงแก่ผู้ประกอบการธุรกิจประมง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์, 2544

องค์ประกอบด้านความรู้ลึก

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ลึกในเรื่องปัจจัยต่างๆ ของการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในระดับน้อย ยกเว้น ด้านสาธารณสุขโลกขั้นพื้นฐาน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ลึกในระดับมาก อันได้แก่ ความพอใจกับขนาดและสภาพพื้นที่ใช้สอยของท่าเทียบเรือและสะพานปลา ซึ่งจะเห็นได้ว่าการรวมตัวของผู้มีอาชีพประมงและผู้ประกอบธุรกิจต่อเนื่อง นักธุรกิจชั้นนำของจังหวัด โดยการร่วมมือกันสร้างสรรค์ให้เห็นศูนย์กลางค้าสัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยชื่อโครงการ “ตลาดทะเลไทย” ตั้งอยู่ที่ถนนพระราม 2 ใกล้สะพานท่าจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ลึกของผู้ประกอบธุรกิจประมงในด้านสาธารณสุขโลกขั้นพื้นฐาน-สะพานปลา ดังที่กล่าวมาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โครงการตลาดทะเลไทย (สหกรณ์พัฒนาการประมงมหาชัย จำกัด, 2545)

องค์ประกอบด้านพฤติกรรม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมการค้าเนินงานของธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย ในด้านการบริหารต้นทุนการประมงที่ดีและเป็นระบบ การจ้างงานที่มีทักษะ ฝีมือดี การกำหนดราคาสินค้าสัตว์น้ำ การกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ การรวมกลุ่มกันจัดการสาธารณสุขโลกขั้นพื้นฐาน ท่าเทียบเรือ สะพานปลา อุโมงค์เรือ (คานเรือ) การปฏิบัติตามกฎหมายประมง กฎหมายประมงระหว่างประเทศ การปฏิบัติตามข้อสัญญาระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย และการไม่จ่ายค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ด้านที่เห็นเด่นชัดโดยเฉพาะการกำหนดราคา

สินค้าสัตว์น้ำที่ถูกกำหนดราคาโดยแพปลา ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจประมงนอกน่านน้ำทุกคนไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ต้องตกอยู่ในสภาพเช่นเดียวกันคือ ถูกผู้ซื้อ (แพปลา) อาศัยกลไกของตลาดและสภาพของสินค้าที่เน่าเสียง่ายเป็นเครื่องกำหนดราคารับซื้อ ถ้าหากจะต่อรองต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้น โดยการสร้างห้องเย็นเพื่อการเก็บรักษา ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายต่างๆ เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบสินค้าสัตว์น้ำของชาวประมงกับสินค้าเกษตร ซึ่งมีโครงการที่รัฐบาลช่วยเหลือแทบทุกประเภท เช่น ข้าว อ้อย ยาง มันสำปะหลัง ในขณะที่สินค้าสัตว์น้ำไม่มี จึงทำให้ราคาสัตว์น้ำเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ประกอบการธุรกิจประมงนอกน่านน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์, 2544

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจประมงในจังหวัดสมุทรสาครที่มีต่อการประกอบธุรกิจประมงนอกน่านน้ำในประเทศอินโดนีเซีย มีข้อค้นพบต่างๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1. ต้นทุนการประมง

- ผู้ประกอบการมีความรู้สึกพอใจในด้านต้นทุนการประมง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะเรื่องค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าน้ำมันหล่อลื่นที่จ่ายในปัจจุบัน

2. แรงงาน

- ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกพอใจในเรื่องแหล่งในการสรรหาแรงงาน ปริมาณแรงงาน วิธีการสรรหาแรงงานที่มีฝีมือ และด้านทักษะฝีมือของแรงงานต่างด้าว (พม่า มอญ เขมร) ในระดับน้อย เพราะปัจจุบันเรือประมงที่ทำการประมงในประเทศอินโดนีเซียต้องเปลี่ยนจากซักรงอินโดนีเซียมาเป็นธงประเทศไทย จึงทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเปลี่ยนมาใช้แรงงานไทยทั้งหมด ดังนั้นผู้ประกอบการจึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าวอีกต่อไป

3. ราคาสัตว์น้ำ

- ผู้ประกอบการมีความสามารถในการต่อรองราคาขายสัตว์น้ำในระดับน้อย และได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการพยุงราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด

- ผู้ประกอบการมีความรู้สึกพอใจในด้านราคาสัตว์น้ำ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถเป็นผู้กำหนดราคาเองได้

- ราคาสัตว์น้ำส่วนใหญ่ถูกกำหนดโดยแพปลา ซึ่งจะทำให้เกิดการผูกขาดทางด้านราคา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออำนาจในการต่อรองราคาสัตว์น้ำ

- ผู้ประกอบการขนาดเล็กมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกพอใจในเรื่องความสามารถในการต่อรองราคาขายสัตว์น้ำในระดับน้อย และการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการพยุงราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด

- ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการต่อรองราคาขายสัตว์น้ำในระดับน้อย เพราะผู้ประกอบการไม่ได้เป็นผู้กำหนดราคาสัตว์น้ำเอง เนื่องจากพ่อค้าคนกลางหรือแพปลาเป็นผู้ดูแลและกำหนดราคาสัตว์น้ำเอง และการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการพยุงราคาสินค้าในระดับน้อยที่สุด ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความรู้สึกพอใจในระดับน้อย

- ผู้ประกอบการมีระดับพฤติกรรมการค้าในด้านการกำหนดราคาสัตว์น้ำโดยแพปลาค่อนข้างสูง จะทำให้เกิดการผูกขาดทางด้านราคา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออำนาจในการต่อรองราคาสัตว์น้ำ

จะเห็นได้ว่า ระบบการตลาดของการกำหนดราคาสัตว์น้ำ มักจะเป็นตลาดที่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางหรือแพปลา

4. เงินทุน

- ผู้ประกอบการขนาดเล็กมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการจัดหาเงินทุนและหลักเกณฑ์อัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในระดับน้อย ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด เพราะต้องใช้เงินลงทุนมาก

- ผู้ประกอบการมีความรู้สึกพอใจในเรื่องหลักเกณฑ์และอัตราดอกเบี้ยของเงินกู้ในระบบในระดับน้อยที่สุด

จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการธุรกิจประมงในปัจจุบันขาดแคลนเงินทุนเพื่อใช้ในการปรับปรุงเรือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ พร้อมทั้งเป็นเงินทุนหมุนเวียนด้วย ทั้งนี้เมื่อเกิดการขาดทุนสะสมต่อเนื่องติดต่อกัน ทำให้ผู้ประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียน ต้องหันไปพึ่งแหล่งเงินกู้ในระบบแทน ซึ่งทำให้เสียดอกเบี้ยแพงถึงร้อยละ 10-20% ต่อเดือน

5. มาตรฐานโลกขั้นพื้นฐาน

ผู้ประกอบการมีความรู้สึกพอใจกับจำนวนที่ตั้งและการให้บริการของอู่ซ่อมเรือ (คานเรือ) ในระดับน้อย เนื่องจากปริมาณของอู่ซ่อมเรือ (คานเรือ) ยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนเรือประมงที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

6. กฎหมายประมงไทย กฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และข้อจำกัดในสัญญา ระหว่างชาวประมงไทยและเอเย่นต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย

- ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกพอใจในระดับน้อย โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและกลาง แต่ยังมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามกฎหมายเป็นส่วนใหญ่

7. ค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ)

- ผู้ประกอบการมีความพอใจที่จะจ่ายเงินพิเศษในระดับน้อย แต่ก็มีพฤติกรรมจะจ่ายเงินพิเศษทุกครั้งเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และความปลอดภัยของเรือเป็นส่วนใหญ่
- ผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีความรู้สึกพอใจในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากการจ่ายเงินพิเศษแต่ละครั้งต้องจ่ายเป็นจำนวนมากกว่าขนาดเล็กและกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาและข้อค้นพบต่างๆ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูล เพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่างๆ ให้แก่ผู้ประกอบการได้ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนการประมง

- เนื่องจากน้ำมันเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ จึงทำให้มีราคาสูงตามภาวะตลาด ดังนั้น ผู้ประกอบการควรมีการบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร ในเบื้องต้นให้อยู่ในสภาพดี เพื่อลดการสิ้นเปลืองน้ำมัน และนอกจากนั้นอาจมีการรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นสหกรณ์สมาชิกชาวประมง โดยระดมเงินทุนเพื่อซื้อเรือน้ำมันมาจำหน่ายกลางทะเลให้แก่สมาชิกในราคาต่ำกว่าตลาด

2. แรงงาน

- สำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรสาคร ควรให้ความช่วยเหลือในเรื่องการสรรหาแรงงาน โดยเป็นตัวกลางระหว่างผู้ประกอบการกับแรงงานไทย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่แรงงานไทยว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากนายจ้าง ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบดังเช่นที่ผ่านมา
- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ควรมีการจัดอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานไทยให้มีทักษะ ฝีมือแรงงานและเกิดความชำนาญเพื่อรองรับธุรกิจประมง ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ

3. ราคาสัตว์น้ำ

- ผู้ประกอบการควรวางวิธีการต่อรองกับคนกลางหรือแพปลา เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าโดยการหาจุดขายของตนเอง เช่น เน้นความหลากหลายของ ชนิด ขนาด และคุณภาพของสัตว์น้ำที่ดี ซึ่งอาจทำให้สามารถต่อรองกับแพปลาได้มากขึ้น
- ผู้ประกอบการควรติดตามราคาและสภาพของตลาดสินค้าสัตว์น้ำได้อย่างเป็นปัจจุบันและทันเหตุการณ์ หรือหาช่องทางในการจำหน่ายสัตว์น้ำไปยังตลาดต่างประเทศโดยตรง ไม่น่ากลับมายังประเทศไทย เพื่อที่จะได้ไม่ต้องผ่านคนกลางหรือแพปลา
- สินค้าสัตว์น้ำมีสภาพที่ผู้ประกอบการหรือเจ้าของสินค้าไม่มีอำนาจในการกำหนดราคาขายได้ ขึ้นอยู่กับภาวะตลาดและผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองมากกว่า ซึ่งมีลักษณะไม่เหมือน

กับสินค้าเกษตรกรรมอื่นๆ เช่น ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือมากกว่า ดังนั้นรัฐบาลควรที่จะพัฒนาทางช่วยเหลือชาวประมงด้วยการประกันหรือ พวงราคาสินค้าสัตว์น้ำ เพื่อให้ราคาสินค้าสัตว์น้ำมีเสถียรภาพมากขึ้น

4. เงินทุน

- จัดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ชาวประมง โดยการให้เงินอุดหนุนหรือให้สินเชื่อ เน้นการช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดเล็ก
- รัฐบาลหรือสถาบันการเงินควรให้ความช่วยเหลือและแนะนำในด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนและคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อแก้ปัญหาการกู้ยืมในระบบ
- เพื่อให้การทำประมงในต่างประเทศสามารถดำเนินการให้ครบวงจรได้ โดยจัดหาเงินทุนและสินเชื่อให้กับชาวประมงหรือผู้ประกอบการกู้ยืม โดยยินยอมให้ใช้หลักทรัพย์ในโครงการที่ไปลงทุนในต่างประเทศหรือเรียกหลักประกันอื่นที่ต่ำกว่า โดยใช้โครงการค้ำประกันแทนก็ได้

5. สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

- ควรมีการรักษาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (ท่าเทียบเรือ, สะพานปลา) ให้มีความสะดวกต่อผู้ประกอบการประมงให้มากยิ่งขึ้นกว่าในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage)
- ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ควรมีเรือซ่อมเรือ (คานเรือ) เป็นของตนเอง เนื่องจากมีศักยภาพสูงพอที่จะลงทุนสร้างเองได้ ทั้งนี้เพื่อสามารถรองรับปริมาณเรือประมงของคนที่มียูเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดเล็กและกลางในด้านการซ่อมแซมและบำรุงรักษา เครื่องจักร เครื่องยนต์ และอุปกรณ์การประมงต่างๆ ได้อีกด้วย
- ส่งเสริมให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสนองตอบความต้องการของชาวประมงในแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล เป็นต้น

6. กฎหมายประมงไทย กฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และข้อจำกัดในสัญญา ระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย

- ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายประมงไทย กฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และข้อจำกัดในสัญญา ระหว่างชาวประมงไทยและเอเยนต์ (นายหน้า) ในประเทศอินโดนีเซีย แก่ผู้ประกอบการและลูกเรือประมง ในลักษณะการจัดประชุมสัมมนาหรือให้การอบรมอย่างต่อเนื่อง

- เพิ่มความสำคัญในเรื่องกฎหมาย โดยมอบหมายให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจเกี่ยวกับการประมงทะเลและปัญหาต่างๆ เป็นผู้ดูแลและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

7. ค่าใช้จ่ายแฝง (เงินพิเศษ)

- ผู้ประกอบการควรศึกษากฎระเบียบและกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย ก่อนที่จะเข้าไปทำการประมง เพื่อจะได้รู้ถึงข้อสัญญาและระเบียบปฏิบัติต่างๆ และเมื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงข้อจำกัด จะทำให้ลดปัญหาเรื่องการเสียค่าใช้จ่ายแฝงลงได้ เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบทุกอย่างจะไม่มีช่องทางให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายแฝงได้อีก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved